

Η
ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ
ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ὁ διάκονος ἐξέρχεται τοῦ ἁγίου, καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ του, προσκυνήσας δὲ τὸν λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα,

Ὁ δὲ ἱερεὺς ὑψαὶν τὸ εὐαγγέλιον λέγει ἐκφώνως.

Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ποιῶν ἐν τῷ λέγειν σταυρὸν δια τοῦ εὐαγγελίου).

Ὁ χορός·

Ἄμην.

Εἶτα ἀποκρινομένου τοῦ χοροῦ εἰς ἕκαστον τῶν ἐπομένων Εἰρηγικῶν τῶ

Κύριε, ἐλέησον,

Ὁ διάκονος λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δετηθῶμεν.

Ἐπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δετηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαθείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ Διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων Βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι καὶ ὑποτάξαι εἰς τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τῆς ἁγίας Μονῆς ταύτης, (ἢ Ἐκκλησίας) πάσης πόλεως, χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ Χορός· Σοὶ Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι πρέπει Σοὶ πᾶσα δόξα τιμὴ καὶ προσκύ-
νησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύ-
ματι, νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ψάλλεται τὸ α' ἀντίφωνον παρὰ τῶν ψαλτῶν, ἀνακινώ-
σκοντος τοῦ ἱερέως τὴν εὐχὴν τοῦ ἀντιφώνου. Ὁ δὲ διάκονος προσ-
κυνήσας μεθίσταται ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ καὶ ἀπελθὼν ἵσταται ἐνώ-
πιον τῆς Θεοτόκου βλέπων πρὸς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ.

Εὐχὴ τοῦ α' ἀντιφώνου.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ τὸ κράτος ἀνείκαστον
καὶ ἡ δόξα ἀκατάλητος· οὐ τὸ ἔλεος ἀμέτρη-
τον καὶ ἡ φιλανθρωπία ἄφατος. Αὐτός, Δέσποτα,
κατὰ τὴν Σὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἅγιον οἶκον τοῦτον καὶ ποίησον μεθ'
ἡμῶν καὶ τῶν συνευχομένων ἡμῖν πλούσια τὰ ἐλέη
Σου καὶ τοὺς οἰκτιρισμούς Σου.

Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ α' ἀντιφώνου ἐλθὼν ὁ διάκο-
νος καὶ στὰς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ καὶ προσκυνήσας λέγει·

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,

ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος καὶ Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία
καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ β' ἀντιφώνου.

ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σῶσον τὸν λαόν Σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· τὸ πλήρωμα τῆς
Ἐκκλησίας Σου φύλαξον, ἀγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας
τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδί-
δαξον τῇ θείκῃ Σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλείπῃς
ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ.

Ὁ διάκονος·

Ἔτι καὶ ἔτι (ὡς ἀνωτέρω).

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχὴ τοῦ γ' ἀντιφώνου.

ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρι-
σάμενος προσευχάς, ὁ καὶ δυοὶ καὶ τρισί, συμφω-
νοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί Σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν.

ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων Σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον Σου πλήρωσον, χορηγῶν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς Σῆς ἀληθείας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρίζόμενος.

Ψαλλομένου τοῦ Δόξα Πατρὶ, τῶν Μακαρισμῶν, ἢ τῶν Ἀντιφώνων, λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ Εὐαγγέλιον, δίδωσι τῷ διακόνῳ καὶ οὕτως ἐξελθόντες διὰ τοῦ βορείου μέρους ποιοῦσι τὴν μικρὰν εἴσοδον κατὰ τὰ διατεταγμένα.

Εὐχὴ τῆς εἰσόδου τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Δέσποτα Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταστήσας ἐν οὐρανοῖς τάγματα καὶ στρατιάς Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων εἰς λειτουργίαν τῆς Σῆς δόξης, ποιήσον σὺν τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἴσοδον ἁγίων Ἀγγέλων γενέσθαι συλλειτουργούντων τὴν Σὴν ἀγαθότητα. Ὅτι πρέπει Σοι πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ταύτης τελεσεθείσης λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα, δεικνύων πρὸς ἀντολὰς τῆ δεξιᾶ χειρὶ, κρατῶν ἄμα καὶ τὸ ὄφραριον τοῖς τρισὶ δακτύλοις.

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων Σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἰθ' οὕτως ἀπέρχεται πρὸς τὸν ἀρχιερέα ἢ τὸν ἡγούμενον ὁ διάκονος, καὶ ἀσπάζεται τὸ Εὐαγγέλιον, εἰ πάρεστιν· εἰ δὲ μὴ, ἀσπάζεται τοῦτο ὁ ἱερεὺς. Πληρωθέντος τοῦ τελευταίου τροπικρίου, ἐρχεται ὁ διάκονος εἰς τὸ μέσον, καὶ στάς ἐμπροσθὲν τοῦ ἱερέως λέγει μεγαλοφώνως·

Σοφία, ὀρθοί.

Μετὰ τὰ συνήθως ψαλλόμενα τροπάρια λέγει ὁ διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεί.

Ὁ διάκονος·

Καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένου δὲ τοῦ τρισαγίου, λέγει ὁ ἱερεὺς τὴν ἐξῆς εὐχὴν μυστικῶς·

Εὐχὴ τοῦ τρισαγίου ὕμνου.

Θεὸς ὁ ἅγιος ὁ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίῳ φωνῇ ὑπὸ τῶν Σεραφίμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπὸ Χερουβὶμ δοξολογούμενος καὶ ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου Δυνάμεως προσκυνούμενος· ὁ ἐκ τοῦ μῆ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα· ὁ κτίσας τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα Σὴν καὶ ὁμοίωσιν καὶ παντὶ Σου χαρίσματι κατακοσμήσας· ὁ διδοὺς αἰτοῦντι σοφίαν καὶ σύνεσιν καὶ μὴ παρορῶν ἁμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ μετάνοιαν· ὁ καταξιῶσας ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους Σου καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στήναι κατενώπιον τῆς δόξης τοῦ ἁγίου Σου Θυσιαστηρίου καὶ τὴν ὀφειλομένην Σοὶ προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὸν τρισαγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί Σου. Συγχώρησον ἡμῖν

πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ἀγίασον ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ὁσιότητι λατρεύειν Σοι· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος Σοι εὐαρεστησάντων. Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ψαλλομένου τοῦ τρισαγίου παρὰ τῶν ψαλτῶν ἀναγινώσκεται καὶ ἐκ τοῦ βήματος παρὰ τοῦ ἱερέως καὶ διακόνου ἐκ τρίτου· εἰ δὲ ἱερουργῆ ἀρχιερεὺς, ἢ συλλειτουργῶσιν ἱερεῖς, ψάλλεται ἐκ τοῦ βήματος τρίς· εἴτα λέγει ὁ διάκονος πρὸς τὸν ἱερέα·

Κέλευσον, Δέσποτα.

Καὶ ἀπέρχονται εἰς τὴν ἀνω καθέδραν, ἢ τὴν πρόθεσιν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ διάκονος·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ἄνω καθέδραν.

Ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τρισαγίου ὁ διάκονος ἐλθὼν ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων θυρῶν, λέγει·

Πρόσχωμεν. Σοφία, Πρόσχωμεν.

Εἴτα, τοῦ Ἀποστόλου πληρωθέντος, λέγει ὁ ἱερεὺς·

Εἰρήνη Σοι τῷ ἀναγινώσκοντι.

Ὁ ψάλτης·

Ἀλληλούϊα· (ἐκ γ').

Τοῦ ὁποίου ψαλλομένου, ὁ μὲν διάκονος θυμῶ, ὁ δὲ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς ταύτην τὴν εὐχὴν.

Εὐχὴ πρὸ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ἐλλαμψον ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, φιλόανθρωπε Δέσποτα, τὸ τῆς Σῆς θεογνωσίας ἀκίρατον φῶς καὶ τοὺς τῆς διανοίας ἡμῶν διάνοιξον ὀφθαλμοὺς εἰς τὴν τῶν εὐαγγελικῶν Σου κηρυγμάτων κατανόησιν· ἐνθες ἡμῖν καὶ τὸν τῶν μακαρίων Σου ἐντολῶν φόβον, ἵνα τὰς σαρκικὰς ἐπιθυμίας καταπατήσαντες πνευματικὴν πολιτείαν μετέλθωμεν πάντα τὰ πρὸς εὐαρέστησιν τὴν Σὴν καὶ φρονοῦντες καὶ πράττοντες. Σὺ γὰρ εἶ ὁ φωτισμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ δὲ διάκονος μετὰ τὸ θημίον ἕρχεται πρὸς τὸν ἱερέα, καὶ ὑποκλίνας αὐτῷ τὴν κεφαλὴν κρατῶν ἐξ καὶ τὸ ὠράριον σὺν τῷ Εὐαγγελίῳ λέγει·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν Εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (τοῦδε).

Ὁ δὲ ἱερεὺς σφραγίζων αὐτὸν λέγει·

Ὁ Θεὸς διὰ πρεσβειῶν τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ (δεῖνος), δόξη Σοὶ ρῆμα τῷ εὐαγγελιζομένῳ δυνάμει πολλῇ, εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Καὶ τοῦ διακόνου ἀπερχομένου καὶ ἐν τῷ τεταγμένῳ τόπῳ ἵσταμένου, λέγει ὁ ἱερεὺς.

Σοφία, ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου· εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ διάκονος·

Ἐκ τοῦ κατὰ (τουῦδε) ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ ἱερεὺς·

Πρόσχωμεν.

Εἶτα, πληρωθέντος τοῦ Εὐαγγελίου, λέγει ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν διάκονον.

Εἰρήνη Σοι τῷ εὐαγγελιζομένῳ.

Ὁ δὲ διάκονος δοῦς τὸ Εὐαγγέλιον τῷ ἱερεὶ, καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει·

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Ὁ χορὸς τὸ Κύριε ἐλέησον.

Κύριε Παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Εὐχὴ τῆς ἐκτενοῦς ἱκεσίας.

ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην ἱκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν Σῶν δούλων καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους Σου, καὶ τοὺς οἰκτιρμούς Σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ Σοῦ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ διάκονος·

Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν
Ἱερέων, Ἱερομονάχων καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ αἰοδίμων
κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας (ἡ Μονῆς) ταύτης
καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων
καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπαν-
ταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας,
σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως
τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν
εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, ἐνοριτῶν, ἐπιτρό-
πων καὶ συνδρομητῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ
καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ
τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιε-
στῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά Σοῦ μέγα
καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς ἀκφώνως :

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις,
καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἐνταῦθα λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον καὶ ποιεῖ
σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου ἀντιμυσίου.

Ὁ διάκονος :

Εὐξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Ἴνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κατηχήση αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἐποκαλύψη αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνώση αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτοὺς ὁ Θεὸς τῇ Σῆ χάριτι.

Οἱ κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνετε.

Εὐχὴ τῶν κατηχουμένων

Πρὸ τοῦ ἀπλωθῆναι τὸ εἰλητόν, ἣν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς-

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ὁ διὰ τὴν σωτηρίαν τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ Σου Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους Σου τοὺς κατηχουμένους, τοὺς ὑποκεικλικότας Σοι τὸν ἑαυτῶν αὐχένα, καὶ καταξίωσον αὐτοὺς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας· ἔνωσον αὐτοὺς ἐν τῇ ἀγίᾳ Σου Καθολικῇ καὶ Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ συγκαταρίθμησον αὐτοὺς τῇ ἐκλεκτῇ Σου ποιμένῃ.

Ἐκφώνως ὁ ἱερεὺς

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ ἐξαπλοῖ τὸ εἰλητόν ὁ ἱερεὺς.

Ἐπεὶ δὲ ὁ διάκονος

Ὅσοι κατηχούμενοι προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι προέλθετε· μή τις τῶν κατηχουμένων. Ὅσοι πιστοί.

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχὴ τῶν πιστῶν α'.

Μετά τὸ ἀπλοθῆναι τὸ Εἰλητόν, ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἁγίῳ Σοι θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς οἰκτιρμοῖς Σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεὸς τὴν δέησιν ἡμῶν· ποίησον ἡμᾶς ἀξίους γενέσθαι τοῦ προσφέρειν Σοι δεήσεις καὶ ἱκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ παντός τοῦ λαοῦ Σοι καὶ ἐκάνυσον ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός Σου τοῦ ἁγίου, ἀκαταγνώστως καὶ ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως ἡμῶν ἐπικαλεῖσθαι Σε ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων ἡμῶν ἴλεως ἡμῖν εἴης ἐν τῷ πλήθει τῆς Σῆς ἀγαθότητος.

Ὁ διάκονος·

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῇ χάριτι· Σοφία.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος·

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Εὐχή τῶν πιστῶν β'.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Πάλιν καὶ πολλάκις Σοὶ προσπίπτομεν καὶ Σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε, ὅπως ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν καθάρσις ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος καὶ δόξης ἡμῖν ἀνένοχον καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ ἁγίου θυσιαστηρίου. Χάρισαι, δέ, ὁ Θεός, καὶ τοῖς συνεχομένοις ἡμῖν προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ συνέσεως πνευματικῆς· ὁδὸς αὐτοῖς πάντοτε μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης λατρεύειν Σοὶ ἀνενόχως καὶ ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἁγίων Σοῦ ἱμνησίων καὶ τῆς ἐπουρανίου Σοῦ βασιλείας ἀξιωθῆναι.

Ἔκφρωνος

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῆ χάριτι. Σοφία.

Ἔκφρωνος

Ὅπως ὑπὸ τὸ κράτος Σοῦ πάντοτε φυλαττόμενοι Σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εὐχή τοῦ χερουδικοῦ ὕμνου ἁδομένου.

ἦν λέγει ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

Οὐδεὶς ἄξιος τῶν συνδεδεμένων ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς προσέρχεσθαι, ἢ προσεγγίσειν.

ἢ λειτουργεῖν Σοι, Βασιλεὺ τῆς δόξης· τὸ γὰρ δια-
 κονεῖν Σοι μέγα καὶ φοβερὸν καὶ αὐταῖς ταῖς ἐπου-
 ρανίαις Δυνάμεσιν. Ἄλλ' ὅμως διὰ τὴν ἄφατον καὶ
 ἀμέτρητόν Σου φιλανθρωπίαν, ἀτρέπτως καὶ ἀναλ-
 λοιώτως γέγονας ἄνθρωπος καὶ Ἀρχιερεὺς ἡμῶν
 ἐχρημάτισας καὶ τῆς λειτουργικῆς ταύτης καὶ ἀναι-
 μάκτου θυσίας τὴν ἱερουργίαν παρέδωκας ἡμῖν, ὡς
 Δεσπότης τῶν ἀπάντων. Σὺ γὰρ ὁ μόνος, Κύριε, ὁ
 Θεὸς ἡμῶν, δεσπόζεις τῶν ἐπουρανίων καὶ τῶν ἐπι-
 γείων, ὁ ἐπὶ θρόνου χερουβικοῦ ἐποχούμενος, ὁ τῶν
 Σεραφὶμ Κύριος καὶ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ μόνος
 ἅγιος καὶ ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος. Σὲ τοίνυν δυσ-
 ωπῶ, τὸν μόνον ἀγαθὸν καὶ εὐχάκοον. Ἐπίβλεψον
 ἐπ' ἐμὲ τὸν ἁμαρτωλὸν καὶ ἀχρεῖον δούλόν Σου καὶ
 καθάρισόν μου τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν ἀπὸ
 συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ ἐκάνωσόν με τῇ δυνάμει
 τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐνδεδυμένον τὴν τῆς Ἱερατείας
 χάριν, παραστῆναι τῇ ἁγίᾳ Σου ταύτῃ τραπέζῃ
 καὶ ἱερουργῆσαι τὸ ἅγιον καὶ ἀχραντόν Σου σῶμα
 καὶ τὸ τίμιον αἷμα. Σοὶ προσέρχομαι, κλίνας τὸν
 ἑμαυτοῦ αὐχένα καὶ δέομαί Σου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
 πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ ἀποδοκιμάσῃς με ἐκ
 παίδων Σου· ἀλλ' ἀξίωσον προσενεχθῆναι Σοὶ ὑπ'
 ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ καὶ ἀναξίου δούλου Σου τὰ
 δῶρα ταῦτα. Σὺ γὰρ εἶ ὁ προσφέρων καὶ προσφε-
 ρόμενος καὶ προσδεχόμενος καὶ διαδιδόμενος, Χριστὲ
 ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ Σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν
 τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ
 καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ ψαλλομένου τοῦ χερουβικοῦ ὕμνου ἀνγκινησθεὶς παρὰ
 τοῦ ἱερέως μυστικῶς ἐκ γ'

Οἱ τὰ χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες πᾶσαν τὴν βιωτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν.

Ὁ διάκονος

Ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὄλων ὑποδεξόμενοι ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενοι τάξεσιν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν ἅγιαν τράπεζαν, λέγων καθ' ἐκυτόν τὰ ἐπόμενα τροπάρια

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδου δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός, ἐν παραδείσῳ δὲ μετὰ ληστοῦ καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ, μετὰ Πατρός καὶ Πνεύματος πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Δόξα Πατρὶ

ΑΘΗΝΩΝ

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὠραιότατος καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος Σου, ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Καὶ νῦν

Τὸ τοῦ ὑψίστου ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα, χαῖρε· διὰ Σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά, Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν. Εὐλογημένη Σὺ ἐν γυναίξιν ὑπάρχεις, πανάμωμε Δέσποινα.

Εἶτα ἵσταται εἰς τὴν ὠραίαν πόλιν λέγων μυστικῶς τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (ἐκ δ') καὶ τὸν Ν'. ψαλμόν, θυμιᾷ τὰς ἁγίας εἰκόνας καὶ τὸν λαόν καὶ φθάσας εἰς τὸν στίχον. «Τότε εὐδοκήσεις θυοῖν, δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα,» εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱερόν βῆμα, θυμιᾷ καὶ πάλιν τὴν ἅγιαν τράπεζαν, τὴν ἅγιαν πρόθεσιν καὶ ὄλον τὸ ἱερατεῖον, ἀποθέτει τὸ θυμιατὸν εἰς τὴν θέσιν του, ὅτε ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἵστανται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης λέγοντες ἀμφότεροι τὰ ἐπόμενα

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Καὶ προσκυνοῦντες ἀμφοτέρωθεν ἐκ γ' τὴν ἁγίαν τραπέζαν ἀσπάζονται τὸ ἅγιον ἀντιμίνσιον στρέφοντες πρὸς τὸν λαὸν καὶ κλίνοντες τὴν κεφαλὴν των ἀπέρχονται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν.

Καὶ ὁ διάκονος λέγει τῷ ἱερεῖ·

Ἐπαρον, Δέσποτα·

Καὶ ὁ ἱερεὺς λαμβάνων τὸν ἀέρα ἐπιθέτει ἐπὶ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου λέγων·

Ἐν εἰρήνῃ ἐπάρατε τὰς χεῖρας ἡμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εἶτα λαβὼν τὸ ἅγιον δισκάριον ἐπιτίθησιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ διακόνου.

Λαμβάνει δὲ ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον πατήριον καὶ ἐξέρχεται τῆς ἀριστερᾶς πύλης· καὶ ὁ μὲν διάκονος ἐκφωνεῖ·

Πάντων ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ·

Τοῦ Θεοσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου Βασιλέως ἡμῶν (δεῖνος), παντὸς τοῦ παλατιοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ.

Πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ εὐρισκομένων ἐν τῇ πόλει (ἢ Μονῇ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀνακαινιστῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου, τῶν μακαρίων κτιτόρων αὐτοῦ. Καὶ τῆς ἱερωσύνης ἡμῶν μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεὸς ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ὅταν συνιερούργῃ καὶ ἀρχιερεὺς, λέγουσι· «Τῆς ἀρχιερωσύνης σου μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεός· κτλ.» ὡς ἀνωτέρω).

Γενομένης δὲ τῆς εἰσόδου τῶν τιμίων δώρων, ὁ μὲν διάκονος ἵσταται ἐκ δεξιῶν τῆς ἁγίας τραπέζης κρατῶν τὸ ἅγιον δισκάριον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, λέγων δὲ τῷ ἱερεῖ ἢ ἀρχιερεῖ· «τῆς ἀρχιερωσύνης σου, ἢ τῆς ἱερωσύνης σου μνησθεὶς Κύριος κτλ.» καὶ ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ ἀρχιερεὺς πρὸς τὸν διάκονον· «Μνησθεὶς Κύριος ὁ Θεός τῆς ἱεροδιακονίας σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε νῦν κτλ.» — Καὶ

ὁ μὲν ἱερεὺς ἀποτίθησι τὸ ἅγιον ποτήριον ἐπὶ τοῦ ἀντιμινσίου πρὸς τὸ θεξιὸν μέρος τῆς χειρὸς του, τὸ δὲ ἅγιον βισκαριον λαβὼν ἀπὸ τῆν κεφαλὴν τοῦ διακόνου ἀποτίθησιν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος λέγων συνάμα τὰ ἐπόμενα τροπάρια·

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο.

Καὶ λαβὼν τὸν ἀέρα ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου καὶ θυμιάσας αὐτόν σκεπάζει τὰ ἅγια καὶ ἀσπάζονται αὐτά, εἶτα λέγει ὁ διάκονος τῷ ἱερεῖ·

Ἄγαθονον, Δέσποτα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τὸ θυμιατόν καὶ θυμιάσας τὰ ἅγια λέγει τὸ τέλος τοῦ Ν' ψαλμοῦ, ὡς ἔπεται·

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀποδίδει τὸ θυμιατόν τῷ διακόνῳ, ὅστις θέτει αὐτό εἰς τὸν τόπον του.

Εἶτα λέγει ὁ ἱερεὺς τῷ διακόνῳ·

Μνήσθητί μου, ἀδελφέ καὶ συλλειτουργέ.

Καὶ ὁ διάκονος πρὸς αὐτόν·

Μνησθεῖη Κύριος ὁ Θεὸς τῆς ἱερωσύνης σου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ κτλ.

Εἶτα ὑποκλίνας ὁ διάκονος τῆν κεφαλὴν τῷ ἱερεῖ, κρατῶν ἐν τῇ θεξιᾷ χειρὶ του τὸ ὄραριον, λέγει πρὸς αὐτόν·

Εὐξαι ὑπὲρ ἐμοῦ, Δέσποτα ἅγιε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς·

Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ Σε καὶ δύνάμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει Σοι.

Καὶ ὁ διάκονος·

Αὐτὸ τὸ Πνεῦμα συλλειτουργήσει ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ πάλιν ὁ διάκονος·

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κύριε ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ μόνος ἅγιος, ὁ δεχόμενος θυσίαν αἰνέσεως παρὰ τῶν ἐπικαλούμενων Σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὴν δέησιν καὶ προσάγαγε τῷ ἁγίῳ Σου θυσιαστηρίῳ καὶ ἰκάνωσον ἡμᾶς προσενεγκεῖν Σοι δῶρά τε καὶ θυσίας πνευματικὰς ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων ἁμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων. Καταξίωσον ἡμᾶς εὐρεῖν χάριν ἐνώπιόν Σου, τοῦ γενέσθαι Σοι εὐπρόσδεκτον τὴν θυσίαν ἡμῶν καὶ επισκηνώσαι τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτός Σου τὸ ἀγαθὸν ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν Σου.

Ἔοχος ἐκφώνως

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐκέτησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῆ χάριτι. Ἐν τῇμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἔοχος Παράσχου, Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐν-
δόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν
Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ, μεθ'
οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ
ζωοποιῷ Σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς·

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ διάκονος·

Ἀγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ ὁμο-
λογήσωμεν.

Εἶτα ὁ αὐτός.

Τὰς θύρας, τὰς θύρας ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Ὁ δὲ ἱερεὺς, ἄρας τὸν ἀέρα ἐπάνω τῶν τιμίων θύρων κινεῖ
αὐτὸν ἀνοικτόν.

Ὁ λαὸς τὸ

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, κτλ. 1).

Ὁ διάκονος·

1) Καὶ ὁ ἱερεὺς λέγει μυστικῶς ἐντὸς τοῦ βήματος τὸ Πιστεύω
κτλ. συναίμα δὲ αἶραι τὸν ἀέρα καὶ σείει αὐτὸν μετ' εὐλαθείας ἀνω-
θεν τῶν τιμίων θύρων. Καὶ ὅταν φθάσῃ εἰς τὸ Καὶ ἀ ν κ σ τ ἄ γ τ α κτλ.
τότε καταδιδοῖ αὐτόν, τὸν διπλῶναι καὶ τὸν θέτει εἰς τὸ δεξιὸν
μέρος ἐπὶ τῶν καλυμμάτων.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου· πρόσχω-
 μεν τὴν ἅγιαν ἀναφορὰν ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἐκκλησία: Ὁ χορὸς· Ἐλακίον εἰρήνης θυσίαν κινήσεως·

Ἐκκλησία: Ὁ ἱερεὺς·

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ
 ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ
 ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ πάντων ἡμῶν.

(Καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν, ὁ δὲ διάκονος ριπίζει τὰ ἅγια εὐλαβῶς).

Ἐκκλησία: Ὁ χορὸς·

Καὶ μετὰ τοῦ Πνεύματός Σου·

Ἐκκλησία: Ὁ ἱερεὺς·

Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

(ὑψῶν τὰς χεῖρας).

Ἐκκλησία: Ὁ χορὸς·

Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἐκκλησία: Ὁ ἱερεὺς·

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐκκλησία: Ὁ χορὸς·

Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ἐκκλησία: Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ἄξιον καὶ δίκαιον Σε ὑμνεῖν, Σε εὐλογεῖν,
 Σε αἰνεῖν, Σοὶ εὐχαριστεῖν, Σε προσκυνεῖν ἐν παντὶ
 τόπῳ τῆς δεσποτείας Σου· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἀνέκ-
 φραστος, ἀπερινόητος, ἀόρατος, ἀκατάληπτος, ἀει-
 ῶν, ὡσαύτως ὢν, Σὺ καὶ ὁ μονογενὴς Σου Υἱὸς καὶ
 τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον· Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς
 τὸ εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέ-
 στησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως

ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν
Σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν· ὑπὲρ τούτων ἀπάντων
εὐχαριστοῦμέν Σοι καὶ τῷ μονογενεῖ Σου Υἱῷ καὶ
τῷ Πνεύματί Σου τῷ ἁγίῳ· ὑπὲρ πάντων, ὧν ἴσμεν
καὶ ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καὶ ἀφανῶν εὐερ-
γεσιῶν, τῶν εἰς ἡμᾶς γεγεννημένων· Εὐχαριστοῦμέν
Σοι καὶ ὑπὲρ τῆς λειτουργίας ταύτης, ἣν ἐκ τῶν
χειρῶν ἡμῶν δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι Σοι πα-
ρροστήκασι χιλιάδες Ἀρχαγγέλων καὶ μυριάδες Ἀγ-
γέλων, τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ, ἑξαπτέρυγα
πολυόμματα, μετάρσια πτερωτά.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνησ'·

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ᾄδοντα, βοῶντα, κεκρα-
γότα καὶ λέγοντα,

Ὁ ἱερεὺς τὸ "Ἄγιος, Ἄγιος Κύριος γν."

Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς ἢ ὁ διάκονος λαβὼν τὸν ἀστερίσκον ἐκ τοῦ
δισκίου καὶ ποιήσας τὸν τύπον τοῦ ἀστέρος ἐπ' αὐτοῦ θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῶν
καλυμμάτων.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Μετὰ τούτων καὶ ἡμεῖς τῶν μακαρίων Δυνά-
μεων, Δέσποτα φιλόανθρωπε, βοῶμεν καὶ λέγομεν,
"Ἄγιος εἶ καὶ πανάγιος, Σὺ καὶ ὁ μονογενής Σου
Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον. "Ἄγιος εἶ καὶ
πανάγιος, καὶ μεγαλοπρεπῆς ἡ δόξα Σου, ὅς τὸν
κόσμον Σου οὕτως ἠγάπησας, ὥστε τὸν μονογενῆ
Σου Υἱὸν δοῦναι, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ
ἀπόλλυται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον· ὅς ἐλθὼν καὶ
πᾶσαν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομίαν πληρώσας, τῇ
νυκτί, ἣ παρεδίδοτο, μᾶλλον δὲ ἑαυτὸν παρεδίδου
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ἐν ταῖς
ἀγρίαις αὐτοῦ καὶ ἀχράντοις καὶ ἀμωμήτοις χερσίν,

ὕψαριστήσας καὶ εὐλογήσας, ἀγιάσας, κλάσας, ἔδωκε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις, εἰπών·

Ἄξιον ἑστὶν ἡμῶν ἁγιάσαις, κλάσαις, ἔδωκεν ἡμῶν μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις·

Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μού ἐστι τὸ σῶμα ὁ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄξιον ἑστὶν ἡμῶν ἁγιάσαις, κλάσαις, ἔδωκεν ἡμῶν μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις·

Ἄξιον ἑστὶν ἡμῶν ἁγιάσαις, κλάσαις, ἔδωκεν ἡμῶν μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις·

Ὅμοίως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνήσαι λέγων·

Ἄξιον ἑστὶν ἡμῶν ἁγιάσαις, κλάσαις, ἔδωκεν ἡμῶν μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις·

Πίστε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Ἄξιον ἑστὶν ἡμῶν ἁγιάσαις, κλάσαις, ἔδωκεν ἡμῶν μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις·

Ἄξιον ἑστὶν ἡμῶν ἁγιάσαις, κλάσαις, ἔδωκεν ἡμῶν μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις·

Μεμνημένοι τοίνυν τῆς σωτηρίου ταύτης ἐντολῆς καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ ἡμῶν γεγενημένων τοῦ σταυροῦ, τοῦ τάφου, τῆς τριημέρου ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναβάσεως, τῆς ἐκ δεξιῶν καθέδρας, τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου πάλιν παρουσίας.

Ἐνταῦθα ὁ ἱερεὺς ἢ διάκονος σταυρῶναι τὰς χεῖρας του, θέτων τὴν μὲν δεξιάν ἑνώθεν τῆς ἀριστερᾶς καὶ λαμβάνων μὲ τὴν δεξιάν του τὸ ἅγιον δισκᾶριον καὶ μὲ τὴν ἀριστεράν του τὸ ἅγιον ποτήριον κινεῖ αὐτὰ σταυροειδῶς μετὰ μεγάλης προσοχῆς λέγων συνάμικ μεγαλοφώνως·

Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν Σοὶ προσφέρομεν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Ἄξιον ἑστὶν ἡμῶν ἁγιάσαις, κλάσαις, ἔδωκεν ἡμῶν μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις·

Ἄξιον ἑστὶν ἡμῶν ἁγιάσαις, κλάσαις, ἔδωκεν ἡμῶν μαθηταῖς καὶ ἀποστόλοις·

Ἐπι προσφερόμεν Σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον λατρείαν καὶ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν. Κατάπεμψον τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἅγιον ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ προκείμενα δῶρα ταῦτα.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος προσκυνοῦσι τρεῖς ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης εὐχόμενοι καθ' ἑαυτοὺς καὶ λέγοντες τὸ

Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με.

Γίτα τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας ὁ διάκονος δεικνύει σὺν τῷ ὄρα-
ρίῳ τὸν ἅγιον ἄρτον λέγων μυστικῶς

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον.

Καὶ ἀνιστάμενος ὁ ἱερεὺς προσεγγίζει τὸν ἅγιον ἄρτον καὶ λέγει μυστικῶς

Καὶ ποίησον τὸν μὲν ἄρτον τοῦτον τίμιον σῶμα τοῦ Χριστοῦ Σου.

Ὁ διάκονος

Ἀμήν.

Καὶ αὖθις ὁ αὐτὸς δεικνύων σὺν τῷ ὄραρίῳ τὸ ἅγιον ποτή-
ριον λέγει

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τοῦτο λέγει

Τὸ δὲ ἐν τῷ ποτηρίῳ τούτῳ τίμιον αἷμα τοῦ Χριστοῦ Σου.

Ὁ διάκονος

Ἀμήν.

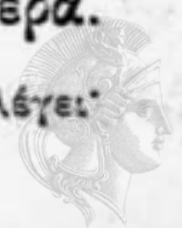
Καὶ αὖθις ὁ διάκονος δεικνύων μετὰ τοῦ ὄραρίου ἀμφότερα τὰ ἅγια λέγει

Εὐλόγησον, Δέσποτα, συναμφότερα.

Ὁ δὲ ἱερεὺς εὐλογῶν ἀμφότερα τὰ ἅγια λέγει

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Μεταβαλὼν τῷ Πνεύματί Σου τῷ ἁγίῳ.

· Ὁ διάκονος.

Ἄμην, Ἄμην, Ἄμην.

Καί τὴν κεφαλὴν ὑποκλίνας τῷ ἱερεὶ καὶ εἰπὼν τό, Μνήσθητί μοι, Δέσποτα ἅγιε, τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἵσταται ἐνῶ πρότερον ἵστατο τόπον καὶ λαβὼν τὸ ριπίδιον ριπίζει τὰ ἅγια ὡς καὶ πρότερον.

· Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Ἵστε γενέσθαι τοῖς μεταλαμβάνουσιν εἰς νῆψιν ψυχῆς, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Σου Πνεύματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν πλήρωμα, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς Σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα. Ἐτι προσφερομέν Σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῶν ἐν πίστει ἀναπαυσασμένων Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν, Προφητῶν, Ἀποστόλων, Κηρύκων, Εὐαγγελιστῶν, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, Ἐγκρατευτῶν καὶ παντὸς πνεύματος ἐν πίστει τετελειωμένου.

· Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Καὶ ὁ χορὸς ψάλλει τό, Ἄξιόν ἐστιν κτλ. Ἐὰν δὲ ἦναι δεσποτική, ἢ Θεομητορικὴ ἑορτὴ, ψάλλετο ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' ᾠδῆς.

· Ὁ διάκονος θυμιάσας τὴν ἁγίαν τράπεζαν κύκλω μνημονεύει τὰ Αἵπτυχα ὧν βούλεται ζώντων καὶ τεθνεώτων

· Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Τοῦ ἁγίου Ἰωάννου, Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφθίμων Ἀποστόλων, τοῦ ἁγίου (τοῦ δεῖνος), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων,

ῶν ταῖς ἱκεσίαις ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ μνήσθητι πάντων τῶν κεκοιμημένων ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· (καὶ μνημονεύει οὕς βούλεται). Καὶ ἀνάπαυσον αὐτούς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου Σου. — Ἐτι παρακαλοῦμέν Σε· Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς Ὁρθόδοξων, τῶν ὀρθοτομούντων τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας, παντὸς τοῦ πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος. — Ἐτι προσφέρομέν Σοι τὴν λογικὴν ταύτην λατρείαν ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης, ὑπὲρ τῆς ἁγίας καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας, ὑπὲρ τῶν ἐν ἀγνεΐᾳ καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ διαγόντων, ὑπὲρ τῶν πιστοτάτων καὶ φιλοχριστῶν ἡμῶν βασιλέων, παντὸς τοῦ παλατίου καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν. Δὸς αὐτοῖς, Κύριε, εἰρηνικὸν τὸ βασίλειον, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ γαλήνῃ αὐτῶν ἡρέμον καὶ ἡσυχίον βίον διαγώμεν ἐν πάσῃ εὐσεβεΐᾳ καὶ σεμνότητι.

Ἵ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις Σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροήμερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς Σῆς ἀληθείας.

Ἵ δὲ διάκονος·

Καὶ ὁ ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Ἵ χορός· καὶ πάντων καὶ πασῶν·

Ἵ ἱερεὺς μυστικῶς·

Μνήσθητι, Κύριε, τῆς πόλεως, ἐν ἣ παροικοῦμεν καὶ πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει

οϊκούντων ἐν αὐταῖς. Μνήσθητι, Κύριε, πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν. Μνήσθητι, Κύριε, τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν ταῖς ἀγίαις Σου Ἐκκλησίαις καὶ μεμνημένων τῶν πενήτων καὶ ἐπὶ πάντα ἡμᾶς τὰ ἐλέη Σου ἐξαπόστειλον.

Ἔκφρωνος

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ στραφεὶς πρὸς τὸν λαόν καὶ εὐλογῶν αὐτὸν λέγει ἔκφρωνος

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ἡμῶν.

Ἦχος ἑξελθὼν τοῦ βήματος καὶ στάς ἐν τῷ συνήθει τόπῳ λέγει

Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦχος τὸ· Κύριε ἐλέησον.

ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὅπως ὁ φιλόανθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀνικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς

Σοὶ παρακατατιθέμεθα τὴν ζωὴν ἡμῶν ἅπασαν καὶ τὴν ἐλπίδα, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καὶ παρακαλοῦμεν καὶ δεόμεθα καὶ ἱκετεύομεν. Καταξίωσον ἡμᾶς μεταλαβεῖν τῶν ἐπουρανίων Σου καὶ φρικτῶν μυστηρίων ταύτης τῆς ἱερᾶς καὶ πνευματικῆς τραπεζῆς, μετὰ καθαρῶ συνειδότος, εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, εἰς συγχώρησιν πλημμελημάτων εἰς Πνεύματος ἁγίου κοινωνίαν, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν, εἰς παρρησίαν τὴν πρὸς Σέ, μὴ εἰς κρίμα, ἢ εἰς κατάκριμα.

Ὁ διάκονος

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ Σῆ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ὁ χορὸς Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας ἀκατακρίτως τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι Σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα καὶ λέγειν.

Ὁ λαός·

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ ὁ ἱερεὺς·

Ὅτι Σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Εἶτα·

Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου·

Ὁ διάκονος·

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Βασιλεῦ ἀόρατε, ὁ τῇ ἀμετρήτῳ Σου δυνάμει τὰ πάντα δημιουργήσας καὶ τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους ἐξ οὐκ ὄντων εἰς τὸ εἶναι τὰ

πάντα παραγαγών. Αὐτός, Δέσποτα, οὐρανόθεν ἔπιδε ἐπὶ τοὺς ὑποκεκλικότας Σοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὐ γὰρ ἔκλιναν σαρκὶ καὶ αἵματι, ἀλλὰ Σοί, τῷ φοβερῷ Θεῷ. Σὺ οὖν, Δέσποτα, τὰ προκείμενα πασιν ἡμῖν εἰς ἀγαθὸν ἐξομάλισον, κατὰ τὴν ἑκάστου ἰδίαν χρείαν· τοῖς πλέουσι σύμπλευσον· τοῖς ὁδοιποροῦσι συνόδευσον· τοὺς νοσοῦντας ἴασαι, ὁ ἱατρὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ἦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνῶν·

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς Σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, Σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Σου Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἦ ὁ ἱερεὺς μυστικῶς·

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου Σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας Σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος καὶ ὧδε ἡμῖν ἀοράτως συνών· καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ Σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός Σου καὶ τοῦ τιμίου αἵματος καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ἦ ὁ μὲν διάκονος ἐκφωνεῖ·

Πρόσχωμεν.

Ἦ ὁ δὲ ἱερεὺς ὑψῶν τὸν ἅγιον ἄρτον ἐκφωνεῖ·

Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις.

Ἦ ὁ χορός·

Εἰς ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς· Ἀμήν.

Εἶτα φάλλει τὸ Κοινωνικόν·

Εἶτα ὁ διάκονος εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν καὶ στὰς ἐκ δεξιῶν τοῦ ἱερέως λέγει·

Μέλισον, Δέσποτα, τὸν ἅγιον ἄρτον.

Ὁ δὲ ἱερεὺς μελίζων αὐτὸν εἰς τέσσαρα τμήματα μετὰ προσοχῆς καὶ εὐλαβείας λέγει·

Μελίζεται καὶ διαμερίζεται ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ πάντοτε ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθίοντας ἀγιάζων.

Καὶ κατατάττει τὰ τέσσαρα τμήματα ταῦτα σταυροειδῶς ἐν τῷ ἁγίῳ δισκαρίῳ οὕτως·

ΙΣ
ΝΙ ΚΑ
ΧΣ

καὶ λαβὼν ἐν τμήμα τὸ ἔχον ΙΣ ποτὴν σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἁγίου ποτηρίου, λέγωντος τοῦ διακόνου·

Πλήρωσον, Δέσποτα, τὸ ἅγιον ποτήριον.

Καὶ ρίπτει τὸ τεμάχιον ἐντὸς τοῦ ἁγίου ποτηρίου λέγων·

Πλήρωμα ποτηρίου, πίστεως, Πνεύματος ἁγίου· Ἄμην.

Ὁ διάκονος·

Εὐλόγησον, Δέσποτα, τὴν ζέσιν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν λέγει·

Εὐλογημένη ἡ ζέσις τῶν ἁγίων Σου πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ διάκονος ἐκθέων ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ σταυροειδῶς λέγει·

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος ἁγίου· Ἄμην.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς, ἢ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὰς πρὸ τῆς μεταλήψεως εὐχὰς ταύτας·

Πρὸ τῶν θυρῶν τοῦ ναοῦ Σου παρέστηκα καὶ τῶν δεινῶν λογισμῶν οὐκ ἀφίσταμαι· ἀλλὰ Σὺ, Χριστέ ὁ Θεός, τελώνην δικαίως καὶ Χαναναίαν ἐλεήσας καὶ τῷ ληστῇ παραδείσου πύλας ἀνοίξας ἀνοίξόν μοι τὰ σπλάγχνα τῆς φιλανθρωπίας Σου καὶ δέξαι με προσερχόμενον καὶ ἀπτόμενόν Σου, ὡς τὴν πόρνην καὶ τὴν αἰμόρρουν· ἡ μὲν γὰρ τοῦ κρασπεδοῦ Σου ἀφαμένη εὐχερῶς τὴν ἴασιν ἔλαβεν· ἡ δὲ τοὺς Σοὺς ἀχράντους πόδας κρατήσασα τὴν λύσιν τῶν ἀμαρτημάτων ἐκομίσασατο. Ἐγὼ δὲ ὁ ἐλεεινός, ὄλον Σου τὸ σῶμα τολμῶν δέξασθαι, μὴ καταφλεχθεῖην, ἀλλὰ δέξαι με, ὥσπερ ἐκείνας καὶ φώτισόν μου τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καταφλέγων μου τὰ τῆς ἀμαρτίας ἐγκλήματα· πρεσβείαις τῆς τεκούσης Σε καὶ τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων· ὅτι εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πιστεύω, Κύρια, καὶ ὁμολογῶ, ὅτι Σὺ εἶ ἀληθῶς ὁ Χριστός, ὁ Ἰῶς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀμαρτωλοὺς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ· ἔτι πιστεύω, ὅτι τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ ἄχραντον σῶμά Σου καὶ τοῦτο αὐτό ἐστὶ τὸ τίμιον αἷμά Σου. Δέομαι οὖν Σοῦ. Ἐλεησόν με καὶ συγχώρησόν μοι τὰ παραπτώματά μου, τὰ ἐκούσια καὶ τὸ ἀκούσια, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν ἔργῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ· καὶ ἀξιῶσόν με ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων Σου μυστηρίων εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἐρχόμενος δὲ μεταλαβεῖν λέγει καθ'ἑαυτὸν τοὺς πρῶτους στίχους·

Ἰδού, βαδίζω πρὸς θεϊαν Κοινωνίαν.

Πλαστουργέ, μὴ φλέξης με τῇ μετουσίᾳ.

Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.

Ἄλλ' οὖν κάθαρὸν ἐκ πάσης με κηλίδος.

Εἶτα τὸ τροπάριον·

Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ σήμερον, Υἱὲ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε· οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς Σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά Σοι δώσω, καθάπαρ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ Σοι, Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ Σου.

Εἶτα πάλιν τοὺς προκείμενους στίχους·

Θεουργὸν αἶμα φρίξον, ἄνθρωπε, βλέπων.

Ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων.

Θεοὶ τὸ σῶμα, καὶ θεοὶ με καὶ τρέφει.

Θεοὶ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

Καὶ τὰ τροπάρια ταῦτα·

Ἐθελῶς πόθη με, Χριστέ, καὶ ἠλλοίωσας τῷ θείῳ Σου ἔρωτι· ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐτῷ τὰς ἁμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν Σοὶ τροφῆς καταξίωσον, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας Σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἀγίων Σου πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος, εἴαν γὰρ τολμήσω συνελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει, ὅτι οὐκ ἔστι τοῦ γάμου, καὶ δέσμιος ἐκβαλοῦμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων. Καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Εἶτα τὴν παροῦσαν εὐχὴν·

Δέσποτα, φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναί με ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ εἰς ἀρραβῶνα

τῆς μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολληᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν

Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...

Ἐγκαθῆθα ὁ τε ἱερεὺς καὶ διάκονος ἀνιστάμενοι ὑψοῦσι τὰς χεῖρας των ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης ἐπευχόμενοι μυστικῶς

Εὐλογεῖτέ με, θεοὶ Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαί, Κυριότητες καὶ Ἐξουσίαι, τὰ πολυόμματα Χερουβίμ καὶ τὰ ἑξαπτέρυγα Σεραφίμ, τὸν ἀνάξιον (δεῖνα) ἱερέα, (ἢ ἱερομόναχον).

Καὶ προσερχόμενος ὁ ἱερεὺς, ἵνα κοινωνήσῃ, λέγει τῷ διακόνῳ, ἢ τῷ συλλειτουργῷ του

Ἄδελφὲ καὶ συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι (ἢ συγχωρήσατέ μοι), τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ.

Καὶ λαβὼν συγχώρησιν λέγει

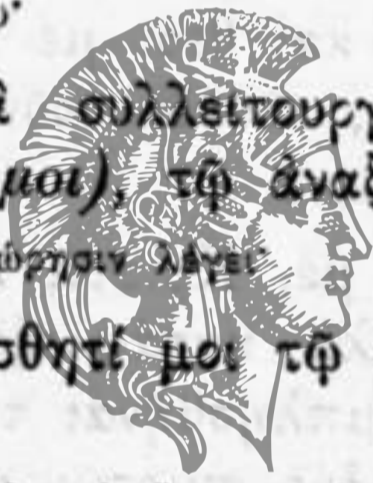
Ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ ἐλέησόν με (ἐκ. γ').

Καὶ πλησιάσας εἰς τὰ ἅγια μετὰ φόβου καὶ τρόμου λαμβάνει ἐν τμήμα ἐκ τοῦ ἄρτου καὶ λέγει

Ἴδού, προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταδίδοται μοι, τῷ (δεῖνι) ἀναξίῳ ἱερεῖ (ἢ ἱερομονάχῳ) εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον 1).

1) Μετὰ τὴν μετάληψιν τοῦ θείου σώματος προσκαλεῖ τὸν διάκονον λέγων ἱεροδιάκονε, πρόσελθε. Ὁ δὲ διάκονος προσελθὼν τῷ ἱερεῖ λέγει: „Μετάδος μοι, δέσποτα, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ ἀναξίῳ ἱεροδιακόνῳ (δεῖνα) εἰς ἄφεσιν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον“. Καὶ ὁ ἱερεὺς δίδων πρὸς αὐτὸν μερίδα τοῦ τιμίου σώματος λέγει:

Καὶ μεταλαβὼν τούτου λέγει·

Ἄμην.

Ἀφ' οὗ δὲ ἀπομασήσῃ τὸ ἅγιον σῶμα καὶ καταπίῃ, λαμβάνει τὸ κάλυμμα, καὶ καλῶς ἐπιστηρίζας τὸν πύγωνα τοῦ εὐθὺς πιάνει ἐκ τῆν δεξιᾶν χεῖρά του σὺν τῇ καλύμματι τὸ ἅγιον ποτήριον καὶ λέγει·

Ἔτι προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν· τὸ τίμιον καὶ πανάσπιλον, καὶ πανακήρατον καὶ ζωηρὸν αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μεταδίδοται μοι (δεῖνι), τῷ ἀναξίῳ ἱερεῖ (ἢ ἱερομονάχῳ) εἰς ἄφεσίν μου ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Εἶτα λέγει·

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, Ἄμην, (καὶ ἐκροφᾶ μίαν καὶ τοῦ Υἱοῦ, Ἄμην, (δύο), καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος (τρεις)· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· Ἄμην.

Εἶτα, ἀποσπογγίσας τὸ τε ἅγιον ποτήριον καὶ τὰ ἐαυτοῦ χεῖλη, ἀσπάζεται αὐτὸ λέγων·

Τοῦτο ἔψατο τῶν χειλέων μου καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας μου καὶ τὰς ἁμαρτίας μου περικαθαριεῖ.

Εἶτα ἀφίνων τὸ ἅγιον ποτήριον λαμβάνει τὸ ἅγιον δισκᾶριον σὺν τῇ μούσῃ μὲ τὴν ἀριστερὰν χεῖρά του, καὶ μὲ τοὺς δύο δακτύλους τῆς δεξιᾶς θάβει πρῶτον τὰ τμήματα τοῦ ἁγίου σώματος καὶ λέγει τὰ ἐπόμενα·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

„Μεταδίδοται σοι τὸ τίμιον καὶ πανάχραντον καὶ πανακήρατον σῶμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἄφεσίν σου ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον“. Τὸ αὐτὸ ποιεῖ καὶ εἰς τὴν μετάληψιν τοῦ τιμίου αἵματος (λέγων τὰ ἀνωτέρω).—Το αὐτὸ ποιεῖσαι καὶ οἱ ἱερεῖς, ὅταν συλλειτουργῶσι μετὰ ἀρχιερέως.

Ακαδημία Ἀθηνῶν / Academy of Athens

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τὸν Σταυρὸν Σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν Σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς Σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά Σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῃ τῇ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Φωτίζου, φωτίζου, ἡ νέα Ἰερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν καὶ ἀγάλλου, Σιών. Σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου, Θεοτόκε, ἐν τῇ ἐγέρσει τοῦ τόκου σου.

ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν γὰρ ἀψευδῶς ἐπηγγείλω ἔσεσθαι μέχρι τερμάτων αἰῶνος, Χριστέ· ἡν οἱ πιστοὶ ἄγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα καὶ ἱερώτατον, Χριστέ· ὦ σοφία, καὶ λόγε τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον Σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς βασιλείας Σου.

Εἰς δὲ τὰς μερίδας τῶν ψυχῶν 1) λέγει τὸ

Ἀπόπλυνον, Κύριε, τὰ ἁμαρτήματα τῶν ἐνθάδε μνημονευθέντων δούλων Σου τῷ αἵματι Σου τῷ ἁγίῳ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων.

Καὶ μετὰ τὸ ἀποσπογγίσαι τὸ ἅγιον δισκάριον καλῶς τινάζει καὶ τὸ κάλυμμα ἔνθον τοῦ ἁγίου ποτηρίου, τὸ σκεπάζει δὲ τὸ ἴδιον κάλυμμα καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὐχὴν ταύτην ὁ ἱερεὺς μυστικῶς.

1) Ὁ μέλλον ἱερεὺς νὰ μεταλάβῃ τοὺς πιστοὺς δὲν πρέπει νὰ βάλῃ ἄλλας μερίδας, πλὴν τοῦ κυριακοῦ σφματος, τὸ ὅποion μελιζοι εἰς μικρὰ τεμάχια, ἕως νὰ μεταδώσῃ τὴν θείαν Κοινωνίαν. Ἐἶτα βάλλει καὶ τὰς λοιπὰς μερίδας ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, εὐεργέτα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὅτι καὶ τῇ παρούσῃ ἡμέρᾳ κατηξίωσας ἡμᾶς τῶν ἐπουρανίων Σου καὶ ἀθανάτων μυστηρίων. Ὁρθοτόμησον ἡμῶν τὴν ὁδόν, στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ φόβῳ Σου τοὺς πάντας, φρούρησον ἡμῶν τὴν ζωὴν, ἀσφάλισαι ἡμῶν τὰ διαβήματα, εὐχαῖς καὶ ἰκεσίαις τῆς ἐνδόξου Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθενου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων Σου.

Εἶτα ὁ διάκονος ἀνοίγων τὰ θηρόθυρα λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ ἅγιον ποτήριον, καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ὠραίαν Πύλην θεωρῶν πρὸς τὸν λαόν καὶ λέγει·

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Εἶτα εὐλογῶν ὁ ἱερεὺς λέγει·

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου.

Ὁ χορός· Εἶδομεν τὸ φῶς, κτλ.

Εἶτα ἀποθέτει τὸ ἅγιον ποτήριον ἐν τῇ ἁγίᾳ τραπέζῃ καὶ λαβὼν τὸν θυμιατὸν θυμιάζει τρίς λέγων μυστικῶς.

Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἢ δόξα Σου (ἐκ γ').

Καὶ ὁ μὲν διάκονος λαμβάνων παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ ἅγιον διασκάριον σὺν τοῖς λοιποῖς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά. Ὁ δὲ ἱερεὺς λαβὼν τὸ ἅγιον ποτήριον λέγει μυστικῶς·

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεωρῶν δὲ κατὰ τοῦ λαοῦ ἐκφωνεῖ.

Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ εὐθὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν, διπλώνει τὸ ἀντιμύριον, ὁ δὲ διάκονος λέγει μεγαλοφώνως ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅρθοι μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ ἁγιασμός ἡμῶν καὶ Σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἐνταῦθα λαμβάνει τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ σταυρὸν ἐπάνω τοῦ ἀντιμυσίου, καὶ τὸ ἀφίγει. Ἐπειὰ ἀτενίζων πρὸς τὸν λαὸν λέγει·

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Ὁ διάκονος·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε ἐλέησον (τρὶς), Δέσποτα ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει μεγαλοφώνως τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ταύτην ἔξωθεν τοῦ θήματος ἔμπροσθεν τῆς εἰκόνης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ·

Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς Σε, Κύριε, καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ Σοί πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου· τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας Σου φύλαξον, ἁγιάσον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ Σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλείπης

ἡμᾶς, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ
Σου δώρησαι, ταῖς ἐκκλησίαις Σου, τοῖς Ἱερεῦσι,
τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ
λαῷ Σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα
τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ Σοῦ τοῦ Πατρὸς
τῶν φώτων καὶ Σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ
προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄξιον ἔστι τιμῆσαι τὸ ὄνομα Κυρίου κτλ.

Εἶτα εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν ἁγίαν πρόθεσιν καὶ ἀνχι-
νῶσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ταύτην.

Τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
αὐτὸς ὑπάρχων, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πληρώσας
πᾶσαν πατρικὴν οἰκονομίαν, πλήρωσον χαρᾶς καὶ
εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄξιον ἔστι τιμῆσαι τὸ ὄνομα Κυρίου κτλ.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄξιον ἔστι τιμῆσαι τὸ ὄνομα Κυρίου κτλ.

Ἄξιον ἔστι τιμῆσαι τὸ ὄνομα Κυρίου κτλ.

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ
Αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Δόξα Σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα
Σοι.

Ἄξιον ἔστι τιμῆσαι τὸ ὄνομα Κυρίου κτλ.

Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε ἐλέησον γ'. Δέσποτα
ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀπόλυσιν· καὶ εἰ ἐστὶ Κυριακὴ, λέγει·

Ὁ Ἄναστὰς ἐκ νεκρῶν.

Εἰ δὲ μή,

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων. Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων. Τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος, Ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων μαρτύρων, Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τίρωνος καὶ Στρατηλάτου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου. Τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων. Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ). Τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων Σου τῶν Ἁγίων. Ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὁ χορὸς, Ἀμήν.

Μετά δὲ μεγάλην ἀπόλυσιν καὶ διανομήν τοῦ Ἀντιδώρου λέγει ὁ ἱερεὺς εἰς ἕκαστον τό, «Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς». Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς διανομῆς τοῦ Ἀντιδώρου λέγει· «Τῇ αὐτοῦ θεῖα χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν». Ἐἵτα ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν ὁ ἱερεὺς (ἢ ὁ διάκονος), ἵνα καταλύσῃ τὰ Ἅγια. καὶ μετὰ τὴν κατάλυσιν αὐτῶν λέγει τὴν Εὐχαριστίαν τῆς Μεταλήψεως ὡς ἀκολουθῶς.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

μετὰ τὴν θεῖαν μετάληψιν.

Στίχοι προαιρετικοὶ εἰς τὴν εὐχαριστίαν ταύτην.

Ἐπὶ δὲ τύχῃς τῆς καλῆς μετουσίας,

τῶν ζωοποιῶν μυστικῶν δωρημάτων,

Ἵμνησον εὐθύς, εὐχαρίστησον μέγα.

Καὶ τάδε θερμῶς ἐκ ψυχῆς Θεῷ λέγε.

Δόξα σοι, ὁ Θεός· Δόξα σοι, ὁ Θεός· Δόξα σοι,
ὁ Θεός.

Καὶ εὐθύς τὰς ἐπομένας εὐχαριστηρίους εὐχάς. Παρὰ ἀγνωύμου.

Εὐχαριστῶ σοι, Κύριος ὁ Θεός μου, ὅτι οὐκ ἀπώσω με τὸν ἁμαρτωλόν, ἀλλὰ κοινωνόν με γενέσθαι τῶν ἁγιασμάτων σου κατηξίωσας. Εὐχαριστῶ σοι, ὅτι ἐμὲ τὸν ἀνάξιον μεταλαβεῖν τῶν ἀχράντων σου καὶ ἐπουρανίων δωρεῶν κατηξίωσας. Ἀλλὰ, Δέσποτα φι-
λάνθρωπε, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόν τε καὶ ἀναστάς καὶ χαρισάμενος ἡμῖν τὰ φρικτὰ ταῦτα καὶ ζωοποιῶν σου μυστήρια, ἐπ' εὐεργεσίᾳ καὶ ἁγιασμῷ τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, δός γενέσθαι ταῦτα καὶ μοι εἰς ἴασιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, εἰς ἀποτροπὴν παν-